

Bakterier i de Tilfælde, hvor Sygdommen optræder som akut, dødelig Rødsyge (jfr. Forslag angaaende § 10, hvor man vil henføre akut Rødsyge under A. og de andre Former under B.) — men man mener, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at beholde den akutte Rødsyge under § 2. En væsentlig Grund til at opgive den hidtil fulgte Praksis at dekretere offentligt Tilsyn i ethvert Tilfælde af akut, dødelig Rødsyge er den, at man nu i Rødsygeserum besidder et overordentlig virksomt Middel til Sygdommens Bekæmpelse. Ved dettes Anvendelse lykkes det i Regelen at helbrede endogsaa haardt angrebne Svin, og naar det anvendes til de endnu sunde Svin, forebygger det Sygdommens Udbrud. Der synes derfor ikke at være Grund til at paalægge det offentlige de ikke ringe Udgifter, som Dekretering af offentligt Tilsyn medfører. Skulde Rødysgen undtagelsesvis antage en særlig ondartet Karakter, har man i § 10 Hjemmel til i slige Tilfælde at træffe ekstraordinære Foranstaltninger. — I Norge har man allerede i 1904 henført Rødysgen til de mildere smitsomme Sygdomme.

Man foreslaar derimod optaget under § 2 *Sarkoptesskab hos Hesten*. Raadet har lige siden 1907 gentagne Gange insisteret paa Nødvendigheden af, at denne yderst smitsomme Sygdom, der efterhaanden har fundet en ret stor Udbredelse her i Landet, især blandt Smaafolks Heste, bliver Genstand for det offentliges særlige Forsorg, saaledes som Tilfældet var her i Landet i Begyndelsen af forrige Aarhundrede, og som det nu er i Tyskland, Østrig, Ungarn og Holland. Man skal angaaende denne Sag henvise til Aarsberetning fra det veterinære Sundhedsraad for 1907 S. 16—18, 1908 S. 21—26, 1911 S. 30—32, 1916 S. 12.

Med Hensyn til *Svinedifteritis (Svinepest)* foreslaar man at ophæve den i sin Tid indførte Adskillelse mellem akut og kronisk Svinedifteritis — en Adskillelse, der væsentlig blev indført af Hensyn til de Anskuelse, som den Gang herskede i Tyskland, og som havde Betydning for vor Udførsel til dette Land. Da nyere Undersøgelser har lært os at skelne mellem 2 forskellige Smitsoter hos Svin (egentlig *Svinepest* — Viruspest — og *smitsom difteritisk Tarmbetændelse*), hvilke Sygdomme begge bør bekæmpes ved offentlige Foranstaltninger, foreslaar man at nævne begge Former i Loven, idet man opstiller dem som 2 Former af Begrebet Svinedifteritis.

For det Tilfældes Skyld, at nyere Under-

søgelser eller indhøstede Erfaringer skulde gøre det ønskeligt fra § 2 at fjerne en smitsom Sygdom, der efter Lovens Udstedelse er bleven henført til denne Paragraf, finder man det rigtigt at give Landbrugsministeren Ret til at gøre dette. Ændringen af Paragraffens sidste Stykke er nødvendig, naar man vil give Ministeren Bemyndigelse til i givet Tilfælde at bringe Lovens Bestemmelser i Anvendelse overfor *andre Dyr end Husdyr*, hvad der kan tænkes at blive ønskeligt.

Til § 3.

I Stedet for Udtrykket „uden Ophold“ foreslaar man sat „hurtigst muligt“ som formentlig mere passende.

Tilføjelsen i Slutningen af 1ste Stykke begrundes ved den store Betydning, det har, at Mælken straks ved Mund- og Klovesygens Udbrud holdes tilbage. Det bør ikke vente til Dyrslægen paabyder det. Paabudet om Tilbageholdelse kan dog ikke gælde, naar der ved stor Udbredelse af Sygdommen er givet Tilladelse til paa visse Betingelser at føre raa Mælk til Mejerierne.

Til § 4.

I 1ste Stykke foreslaas efter „renses“ tilføjet „og desinficeres“.

I Stedet for Udtrykket „de nødvendige“ foreløbige Foranstaltninger, foreslaar man sat „de af Dyrslægen paabudte“, fordi dette er tydeligere.

For at lette Dyrslægernes Arbejde og tillige for at faa Sikkerhed for, at Ejerne virkelig ved, hvad der paahviler dem at iagttage, har man som bekendt ved Udbrud af Mund- og Klovesyge indført Udlevering af trykte Skemata, som indeholder de paabudte Forholdsregler, og dette Princip vil man gerne indføre ved Bekæmpelsen af andre almindeligt forekommende Smitsoter. For nu ikke at komme i Strid med de gamle Bestemmelser om Protokollens Anvendelse (hvilke Bestemmelser man ikke anser det for rigtigt at ophæve), har man foreslaaet indskudt det nye Stykke 3.

Det indskudte Stykke om Landbrugsministerens Ret til at paabyde visse Undersøgelser, inden der dekretes offentligt Tilsyn, er i Overensstemmelse med, hvad der er paabudt i Tilfælde af Mistanke om Snive (ved Cirkulære af 29. December 1906, 4de Stykke). Slutningen af § 4 foreslaar man ændret saaledes, at Kravet om særlig hurtig Meddelelse bortfalder for Svinedifteritis (hvor den er overflødig), og for Mund- og Klovesyge opretholdes det kun